

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIV. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXIV. DIE DECEMBRIS.

PETRVS CORREA, P. GEORGIVS
ET IOANNES SOSA. ALVAREZ.

14. Decēb.
Lusitanus
in Brasīl.
1554. Soc. J.

Charitas.

HOs hoc die collocat Stratus in Menologio; Catalogus tantum in Decembri ponit. Correa vir nobilis, Brasīlos cum ea quam ductabat militum manu capiebat, & ad Lusitanorum seruitutem venales damnabat. Monitus, respicit, & Societatem inuit, ad eisdem pro cælo capiendos, id quod per annos quinque impensè præstitit, ad Carigos unā cum Sosa coquo Coadiutore profectus, & Brasīlis *Doctōr. eloquentia* appellatus. Ceruix ei vesperi lethali vulnerare faucia, postridiè repente sana, & oculorum dolor accerrimus confestim extinctus, precibus Sociorum. Homines epulis barbaris destinatos: clam dextrè baptizabat, aquā è strophiole expressā. Apud Carigos cum socio feliciter rem gerebat: sed quidam furcens libidine (quem ille à deuoratorum illum Brasīlorum cultro carnario liberārat) qui auulsam à se (è ritu legis Christi) pellicem dolebat, barbaris in eos concitatis effecit, vt mortem illis consciscerent. Ergo Sosam primū, deinde Corream, vtrumque in genua procumbentem, sagittis interrimunt; Christianis cum lugentibus, & vnicū veritatis interpretem, omniumque Patrem, fratrem, amicum dō lenter clamantibus.

Morientem Rodericum de Flores rogabat P. Georgius vt mortem illi citam à Deo impetraret. An non posses, aiebat, mihi à Deo obtinere, vt proximum Christi nascentis diem in cælo celebrem? Recepti Rodericus id se facturum. Et P. Georgius è sano breui (11. Decembris) æger, 24. Decembris optatā morte migravit è vita. Visus est non ab vno sapè in nouo quodam sacello; clausā fenestrā & portā, ad aram quōdam lumine, ac decore insigni circumdatus. Magnā siti animarum ardebat, magnā in permouendis ad lachrymas obstinatis efficacitate pollebat. Persuasit suo parenti vt se ad exercitia apud nos facienda reciperet. Sed ne istic otio nimio torperet, P. Rectorem rogauit, vt illi calceos faciendos vel reficiendos mitteret: illum enim arte suā sutorem esse, nec debere tempus otio terere. Eius vita dabitur ad annum 1584. quo anno eius laudatè meminit Societatis historia.

Hispanus
Hispani. 24.
Dec. 1584.
ætat. 55. Soc.
28.

Mort.

Humilis

P. CLAVDIVS
MATTHÆVS.

HVmili stirpe, ac paupere domo natus, virtute, ac ingenio tamen eò euasit, vt Henricus III. Gall. Rex frequenter per duas tresue horas ab eius ore penderet; Et Guisianus Dux ferè quotidie cum illo versaretur familiariter, ac iucundè, atque ab eodem per dies 40. asceti S. P. Ignatij,

Gallus An.
conz. 24.
Dec. 1587.

V.V.V 3

exer-

Exercitia. exerceretur, per eos dies nemine ad se, nisi famulorum vno, admissio. Romæ in Comitiis generali de Præposito Societatis vniuersæ deligendo agebatur. Aderat & Claudius; atque vt suffragario è Dei gloria cederet, Deum flagrantius precabatur; eò tempore Beatissimam Dei Matrem conspexisse fertur cum S. Bernardo è Cælo venientem, quæ P. Claudium Aquauium Christo suscebat, & pro ea præfectura vnicè commendabat. Videbatur verò haud ignarus Claudium in eâ rectione diu victurum. Etenim aiebat Sociis in Gallia; Bono vt animo essent: neque enim (vt fit) pro Generali eligendo illos disciplinam subituros, ante annos facile triginta elapsos. Et vates fuit. Cum Prouinciam gubernaret certior fiebat diuinitus quous aliquis in Prouincia moriebat. In postremo Romam itinere quotidie per horè dimidium exhortationem habebat ad Comites, vel ad aliquem famulorum; quotidie item se acriter verberabat. Redeuntem Anconæ mors occupauit.

admiratione. Totus erat in Deo, totus in studiis vitæ Apostolicæ, adeò vt cognomen *Patri Spirituali* illi adhæserit etiam inter domesticos. Franciscus Colin Prouincialis in sua historia impressâ de Philippinis ait illum diuino amore arfisse: ac circa festa Pentecostes delectorum quorundam è Sociis opem, velut pacto mutuo inito, implorasse, vt in partem venirent apparationis & impetrationis amoris diuini à Spiritu sancto, qui amor est. Mirabilis erat viri ardor ac teneritas cum de Christi vulneribus, ac potissimum de vulnere lateris, loqueretur. Extremâ ante supremum suum diem nocte ijs qui ægro aderant narravit exempla eorum quorum singularem erga Christi vulnera pietatè variis deliciis, & morte suauiusimâ coronauit Deus. Et disertis verbis hortatus est omnes vt quàm maximo perè amarent Deum: addebatque momenta rationum quibus audientium pectora, & cordium veluti meditullium penetrabat. Vitæ ac virtutis eius compendium in eo situm erat, vt communem Societatis viuendi normam vnde quaque per sanctè impleteret. Rogabat Superiores vt securi de illo dispoherent, & eum quando ac vbi vellent adhiberent. Vnde solatium erat omnium, atque refugium. Deiparæ in Monteferrato per iter olim visitatæ fuit longè addictissimus; & in S. Michæle, altare illi erexit, in quo Deiparæ de Monteferrato imaginem collocauit ad incitandam populi quem ipse Christo genuerat, pietatem in Philippinis.

P. A N D R E A S

C A R O.

Italus in Philippinis. 24 Dec. 1620.
Oratio.
Orandi studio assiduus fuit efficacitate mirabilis. In Philippinis apud Tagalos fœmina mortuali quodam deliquio (alij mortuam opinabantur) absorpta, orante Deum instantè Andrea, velut à profundo somno expërrecta, Sacramentis munita requieuit in pace, magnâ omnium

XXV. DIE